

O strângere de mână

✎ **Maior Cristian DUMITRAȘCU**

*Ofițerii-instrucători din cadrul Batalionului de Instrucție pentru Transmisiuni **Frații Buzești** din Craiova au mai instruit o serie de militari și gradați voluntari, care au depus Jurământul Militar săptămâna trecută.*

Dacă vrei să faci bani, mergi în altă parte

Am fost în săptămâna premergătoare jurământului și în poligonul unde se executau trageri cu grenada, undeva la marginea orașului, am poposit și în unitate, acolo unde se desfășura un exercițiu tactic de transmisiuni. Concluzii? Pe de-o parte, ofițerii-instrucători care și-au luat în serios rolul de formatori ai viitorilor militari, pe care se bazează nu doar comandanții militari, ci și toată societatea civilă, iar pe de alta parte *copiii*, care au luat locul de un an și ceva foștilor militari în termen, chemați în trecut mai de voie, mai de nevoie să își servească patria. Acești tineri, pe care i-am numit *copii*, sunt cei care au ales de bunăvoie să intre în mediul militar, precum soldații Adriana Pânzaru, Roxana Glonț și Bogdan Gabriel, cei care m-au surprins, fiindcă deși pe câmp, după o zi de instrucție pe o vreme căinoasă, erau convinși că au făcut cea mai bună alegere, chiar dacă banii sunt puțini. *Noi nu am venit pentru asta, dacă vrei să faci bani, mergi în altă parte, îți alegi o altă meserie, e simplu*, mi-a spus senină Adriana Pânzaru. Mă uitam la aceste fete tinere, care îmi vorbeau relaxate, ținând la piept pistoalele-mitralieră și gândeam că nici măcar armele și ținutele terne de camuflaj nu le pot ascunde frumusețea... Au avut ceva emoții la aruncarea grenadei, fiindcă nu se întâmplă în fiecare zi să te joci cu așa ceva, dar au trecut cu brio testul...

Un ofițer din lotul managerilor

Dincolo, în Craiova, în cazarma Batalionului de Instrucție, locotenentul Gabriel Iancu, comandantul Companiei 3 instrucție, îmi spune că are o meserie frumoasă, dar tare riscantă... La câte

ședințe de tragere are într-un an, la cât de mulți sunt SGV-ii pe care îi instruieste, oricând pot apărea incidente. Este un ofițer de tip nou, din lotul *managerilor*, care încet-încet a reușit să transforme acest supranume, atribuit de către veterani ironic la început, într-unul care impune respect. Îmi arată cu meticulozitate tot ce se întâmplă în exercițiul care se desfășoară în unitate, tehnica de transmisiuni funcționează perfect, dar dacă se întâmplă să se defecteze câte ceva, sunt oameni pregătiți să repare în cel mai scurt timp aproape orice. Are în subordine o sută și ceva de oameni, iar la capitolul tehnică, are chiar o autostație de transmisiuni, care a

fost în teatrul de operații. Este suprasolicitat de ritmul de muncă și de sarcinile care i-au căzut pe cap în urma obișnuitei exercitări de funcții prin cumul, o practică ce are darul de a destabiliza mulți oameni din armată, pentru că în fapt înseamnă munca mai multor oameni pe aceeași soldă. Ceea ce este însă remarcabil este pasiunea cu care îmi prezintă compania, plăcerea cu care îmi vorbește despre meseria lui. Este conștient că, la atâta experiență acumulată, ar putea face ușor

carieră ca manager la o companie civilă, însă el a fost pregătit de armată și dincolo de aspectul moral al rămânerii lui în sistem, îi și place foarte mult ceea ce face. La 29 de ani este deja rodat în armată, crede cu sinceritate că și-a urmărit menirea și că a făcut bine ceea ce a făcut... Adică a format militari profesioniști care și acum îl mai sună din țară, de pe unde au fost repartizați, militari care îl sună și îi urează multă sănătate. Sunt gesturi gratuite care reprezintă pentru el proba supremă a

lucrului bine făcut, nu numai cu mintea dar și cu sufletul.

Frumusețea oltenilor

Am zăbovit la Craiova mai mult decât îmi propusesem, fiindcă am cunoscut oameni de care cred că armata ar trebui să fie mândră... oameni cu care mi-a făcut plăcere să vorbesc despre Afganistan, despre bunicul care a făcut războiul, despre

mașinile luate în leasing, despre condiția de astăzi a militarului român, despre toate... Mi-a făcut plăcere să redescopăr ofițeri de vocație, eleganți, cizelați, care vorbesc frumos și care își fac meseria bine. Nu știu cum ar fi mai bine în armată, dar dacă tot nu există un sistem flexibil de recompensare a celor merituosi, poate că unii oameni cu funcții înalte ar putea la un moment dat să le strângă mâna acestor anonimi, pentru ceea ce reușesc în niște condiții în care mulți, foarte mulți s-ar da bătuți.

